

[Søren P. Larsen.]

heder, der knytter sig til Ændringsforslagene, har Ordføreren for Udvalget (Bjerring) loyalt gjort Rede for, og jeg skal ikke gentage nogle af de Bemærkninger, der dér er fremsat. De dækker over det Indhold, som findes i Lovforslaget, og som gennem Ændringsforslag har fundet Udtryk i Betænkningen, og som hele Udvalget staar fælles om.

Vi har ønsket at faa at vide af den højtærede Finansminister, hvor stor Merudgiften ved Normeringslovene i de senere Aar har været, og vi har derfor faaet et Bilag, Nr. 25, fra Finansministeriet, der opgør Merudgiften som Følge af Normeringsloven for Aaret 1937—38 til 630 000 Kr. og af Normeringsforslaget, som vi behandler for Øjeblikket, for indeværende Aar til ca. 560 000 Kr., altsaa godt 1 Million mere i samlet Merudgift, naar man tager disse to Normeringslove. Naar man ser de enkelte Ministerier igennem, er det jo let at se, hvor Udvidelserne har fundet Sted, og det er min Opfattelse, at det samlede Billede af Normeringsloven er et Udtryk for en ny Lovgivning, der i en ikke uvæsentlig Grad har fundet Sted i de senere Aar.

Man kan jo ogsaa let paa de forskellige Ministerier finde Stigningen, der er Tale om, men jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, for den skyldes meget ofte Forhold, som er skabt af den Udvidelse af Administrationen, som de igennem de senere Aar gennemførte Love har krævet — men skal man fæstne Opmærksomheden ved et enkelt Omraade, tror jeg, man kan pege paa Justitsministeriet, hvor jo en Række Ændringsforslag giver Udtryk for Besværet med at passe den nye Politioordning ind under Rammen for den Politioordning, vi alt har.

Jeg kan kun sige, at man fra Regeringens og Administrationens Side har forsøgt at opnaa et tilfredsstillende Resultat. Om man har naaet alt i denne Omgang, er jo ikke helt givet, for det er jo et vanskeligt Omraade, man har lovgivet paa ved at ville føre alle de kommunalt ansatte Tjenestemænd ind under Statens Styrelse, og det skulde ikke undre mig, om vi ad Aare vil blive stillet over for Problemer af lignende Art.

Der er ogsaa gennem Justitsministeriet stillet enkelte Krav om Udvidelser, og det har ført til, at vi har maattet sige til Regeringen, at hvor det drejer sig om ny Lovgivning, dér bør Administrationen vistnok i stærkere Grad bestræbe sig for at faa alt med i første Omgang, saaledes at man ikke skal tage for mange Udvidelser paa Normerings-

loven. Det er jo ikke Hensigten, og man ved jo fra andre Tilfælde, at der skal mere Administrationsapparat til, naar først Lovene har passeret Rigsdagen og skal ud i det praktiske Liv. Det gælder f. Eks. Indenrigsministeriet og Undervisningsministeriet og vil, frygter jeg, i ganske særlig Grad komme til at gælde Justitsministeriet. Disse Forhold kan jo let medføre, at man vedtager Love under den Forudsætning, at de senere ikke kan holde, og det er en Svækkelse for Administrationen. Derfor vil vi gerne her ved Behandlingen af Normeringslovsforslaget fra vor Side rette denne Hensigt til Regeringen. Saaledes som Normeringsloven er vokset i de senere Aar, viser det sig jo ogsaa, at det er et ret stort Omraade, der lovgives om her. Vi ser med ikke ringe Ængstelse paa den Udvikling, der her foregaar, og i samme Øjeblik et Administrationsomraades Omfang vokser, kommer ogsaa automatisk Kravet om Avancementsstillinger fra Tjenestemændene.

Vi har, som sagt, kun villet fremsætte disse Betragtninger for at gøre opmærksom paa, at de, der har Ledelsen og Magten paa det lovgivningsmæssige Omraade, selvfølgelig ogsaa har Hovedansvaret for den Udvikling, som Normeringsloven er Udtryk for.

Med disse Ord vil jeg anbefale at stemme for de foreslaaede Ændringer.

Vesterager: Ordføreren har redegjort for de vigtigste Ændringer. Vi har tiltraadt de stillede Ændringsforslag og kan i det hele gaa med til Normeringsloven.

Jeg finder dog Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. I Fjor var Normeringsloven ret fyldig, og man havde Grund til at vente, at der ikke blev saa meget at tage med i Aar. Det saa jo ogsaa en Tid ud til — saadan som jeg har Lejlighed til at følge Udviklingen —, at der ikke blev saa store Udgifter paa Normeringsloven i Aar som i Fjor. Men efterhaanden som Tiden skred frem, viste det sig jo, at vi naaede op til omtrent samme Udgiftshøjde. Stigningen blev omtrent den samme som i Fjor. Mit Parti anerkender, selv om vi ikke har stemt for Lovene, at det er aldeles nødvendigt, at der er Mulighed for at administrere dem, og at man derfor maa yde de nødvendige Bevillinger til Kontorholdsudgifter, saaledes at Regeringen faar Midler til at føre Lovene ud i Livet.

Det nuværende Regeringsflertal synes, forekommer det mig, ikke altid at beregne ret nøjagtigt, hvor meget der vil følge med af Udgifter til Lønninger efter Lovenes Vedtagelse. Jeg tror, vi kan regne med, at